

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-288/12

**Comisia Europeană
împotriva
Ungariei**

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 95/46/CE — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date — Articolul 28 alineatul (1) — Autorități naționale de supraveghere — Independență — Legislație națională care pune capăt înainte de termen mandatului autorității de supraveghere — Înființarea unei noi autorități de supraveghere și numirea unei alte persoane în calitate de președinte”

Sumar – Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 aprilie 2014

1. *Acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor — Examinarea de către Curte a temeiniciei — Situație care trebuie luată în considerare — Situația la expirarea termenului stabilit în avizul motivat — Acțiune îndreptată împotriva unei reglementări naționale care prevede încetarea mandatului autorității de supraveghere a protecției datelor cu caracter personal înainte de termen, care nu expirase la data stabilită prin avizul motivat — Admisibilitate*

[art. 258 al doilea paragraf TFUE; Directiva 95/46 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 28 alin. (1) și (2)]

2. *State membre — Obligații — Executarea directivelor — Neîndeplinirea obligațiilor — Justificare întemeiată pe ordinea internă, inclusiv constituțională — Inadmisibilitate*

[art. 258 TFUE; Directiva 95/46 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 28 alin. (1) și (2)]

3. *Apropierea legislațiilor — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal — Directiva 95/46 — Autorități naționale de supraveghere — Legislație națională care pune capăt înainte de termen mandatului autorității de supraveghere — Încălcarea cerinței de independență — Neîndeplinirea obligațiilor*

[Directiva 95/46 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 28 alin. (1)]

1. O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor este inadmisibilă dacă, la data expirării termenului stabilit în avizul motivat, pretinsa neîndeplinire a obligațiilor nu continuă să producă efecte. Nu aceasta este situația, iar acțiunea este, prin urmare, admisibilă atunci când neîndeplinirea obligațiilor pretinsă de către Comisie rezidă în faptul că un comisar pentru protecția datelor cu caracter personal nu a putut să își execute mandatul până la termenul prevăzut inițial și că este cert că acest termen nu expirase încă la data stabilită prin avizul motivat.

(a se vedea punctele 29-31)

2. Un stat membru nu poate invoca dispoziții din ordinea sa juridică națională, nici chiar constituțională, pentru a justifica nerespectarea obligațiilor care rezultă din dreptul Uniunii.

(a se vedea punctul 35)

3. Nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 95/46 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date un stat membru care pune capăt în mod anticipat mandatului autorității de supraveghere a protecției datelor cu caracter personal.

Astfel, independența de care trebuie să beneficieze autoritățile de supraveghere competente pentru supravegherea prelucrării datelor cu caracter personal exclude printre altele orice ingerință și orice altă influență exterioară, sub orice formă, fie directă, fie indirectă, care ar fi susceptibile să le orienteze deciziile și care, astfel, ar putea să pună în discuție îndeplinirea de către autoritățile menționate a sarcinii lor care constă în stabilirea unui echilibru just între protecția dreptului la viață privată și libera circulație a datelor cu caracter personal.

Cu toate acestea, independența funcțională nu este suficientă prin ea însăși pentru a feri autoritățile de supraveghere de orice influență exterioară. În această privință, simplul risc ca autoritățile de tutelă ale statului să poată exercita o influență politică asupra deciziilor autorităților de supraveghere este suficient pentru a împiedica exercitarea în mod independent a atribuțiilor acestora. Or, dacă fiecare stat membru ar avea dreptul să pună capăt mandatului unei autorități de supraveghere înainte de termenul inițial prevăzut al acestuia, fără a respecta normele și garanțiile prestabilite în acest scop prin legislația aplicabilă, pericolul unei asemenea încetări anticipate, care ar plana în acest fel asupra autorității respective pe tot parcursul exercitării mandatului său, ar putea conduce la o formă de supunere a acesteia față de puterea politică, incompatibilă cu cerința de independență menționată. În plus, într-o asemenea situație nu s-ar putea considera că autoritatea de supraveghere poate opera, în orice împrejurări, mai presus de orice suspiciune de părtinire.

(a se vedea punctele 51-55 și 62 și dispozitiv 1)